

GENT D'ARA

PERIODIC AUTONOMISTA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Trimestre, 2 ptes. — A fora, 2'50.
Número corrent, 15 centims.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Carrer del Portalet, 2, 1.^r

No s'admeten treballs sense firma.
Deis treballs publicats ne són responsables sos autors.

Impresions de la setzena Assambla de Mancomunitat

Es la passada Assambla, la primera que he assistit en que se discutís el presupost, puix la celebrada al istiu va esser de aprovació de comptes.

En la discussió del presupost se examina tota la gestió de la Corporació i per tant la importància creix extraordinàriament.

He confirmat en aquesta Assambla les agradables impresions de la anterior.

Les Assamblees de Mancomunitat donen com cap altre corporació la verdadera noció de la terra Catalana. Per la forma de elecció dels diputats provincials i per les tasques més modestes d'aquestos, es possible que més fàcilment hi arribin les persones indicades per l'exercici del càrrec, sense exigencies de fortuna i temps disponible dels Diputats a Corts i Senadors.

Aixó fa que en la Assambla s'hi trobin realment representades totes les Comarques Catalanes, per els homes més significats de cada una d'elles, i que en elles viuen.

Aixís s'hi veu l'home capacitat de la Vall d'Aran i de la Garrotxa, de Seu d'Urgell i del Ampurdà, del Penedès i del Priorat, del Camp de Tarragona i de Girona, i tots parlen coneixent íntimament les necessitats de la seva terra, i amb l'acent i els modismes en l'enraonar del seu país.

Un se dona compte aleshores palpablement com es varia la nostra patria, pero al propi temps regna en tota l'Assambla l'esperit d'Unitat de Catalunya, escurterada per l'Es-

tat Espanyol amb quatre artificials provincies. ¡Que n'es d'hermós sentir per exemple al Conceller de Beneficencia, vehí de Lleida parlar i defensar la Casa de Caritat de Barcelona, i el Conceller de carreteres vehí de Girona, defensar i explicar les obres de Lleida!

Les diferencies existents encare en les distintes provincies vengudes de compromisos de les antigues Diputacions, son per tota la Assambla anametitzades i es per tots expressat el desitj de un tracte completament igual per tothom, i aquestes diferencies purament administratives obliguen a discussions que interessin sols a una provincia, se fa sempre amb la salvetat i excusa de la causa que hi obliga.

Altre impressió confortadora de la Assambla, la produeix el seny amb que es comporten les minories.

Está clá que cada partit exposa ses idees, está clá que el Concell es combatut, i les partides del presupost han estat discutides, puix no es pas posible satisfer les idees i gustos de tothom, pero en la discussió hi ha aquella serenitat, i aquell afany d'encertar tan elogiabile; no hi ha l'oposició sistemática i barroera que es veu en altres corporacions; podriem dir que les minories actuant dintre de la seva esfera, col·laboren a la obra del Govern de la Mancomunitat.

Per cert que fent jo notar a diferents Diputats aquest aspecte, vaig recullir la dolorosa impressió de que en aquest sentit habia sempre estat una nota discordant l'actual Diputat

a Corts per Granollers, quan era Diputat Provincial. Per fortuna no ha tingut successor en tan poc simpática tasca.

Altre impressió agradable es la altura a que han quedat tots els Concellers en ses intervencions. Forman el concell cinc regionalistes, els Srs. Puig i Catafalc, Vallés i Pujals i Bofill i Matas de Barcelona, el Senyor Sol de Lleida i el Sr. Riera de Girona, dos nacionalistes republicans, els Srs. Mias de Lleida i Lloret de Tarragona, un lliberal autonomista, el Sr. Guasch de Tarragona, i un radical, el Sr. Estadella de Lleida.

Intervingueren en les discussions tots ells amb més o menys asiduitat segons els obligaren les intervencions dels Diputats, pero cal recordar amb gust els discursos de tots. Sentintlos donaven l'impressió d'una completa capacitat per el Govern i feia sentir la recança de que homes tan capacitats no tinguessin més atribucions i no disposessin per els seus departaments de més cabals.

De tots modos no hi ha cap dubte que tenim ja l'instrument de Govern. Si un dia ens bé aquest, tenim ja la seguritat de no fracasar; i si no ens bé, tenim ja l'orgue que orienti i dirigeixi la lluita per a egirirlo.

SANTIAGO DE RIBA.

El seny de la raça

Adés que a Madrid s'obrien les Corts d'Espanya, en el Palau de la Generalitat de Catalunya, es reunia per setzena vegada en assemblea, la Mancomunitat. Aixó que de primer ovir sembla de poca importància, te per nosaltres el màxim interés ja que a un i altre lloc es discuteixen d'una manera característica els intriguants proble-